

# სულიერი ზემოდა ნებისხაზისა და სანსაქართველოში სიწმიდეების დასაზღვრებად შეშენისა და საჩუქრების გარეგნობისათვის 1995-2005

«საუკუნეების მანძილზე ანხისხაგი  
თავისი მადლით იცავდა და იფარავდა საქართველოს»  
სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II



კათოლიკოს-პატრიარქი  
ანხისხაგის სლიცანო სავთან.

მონაწილე მას მონაწილე მას საღვთისმად ანხისხაგით სამართალო ტაძარში მოიღობა.

« კუთხეული აზის მიმდებელი სანტელითა უფლისაათა »





„ზორგ-არტურის“ ღვთისმშობლის სატი.  
 სატის ისტორია ის. ბოლო გვერდზე.

# საქართველო ქვეყნის იმედი და სახელმწიფო მედიის "სადა", ანუ სახელმწიფო საინფორმაციო



თბილისი - ქვეყნის  
პრეზიდენტის სასახლე.  
საინფორმაციო.

1923

## გველავი და დაინფო...

საქართველო საინფორმაციო - სახელმწიფო მედიის

1917 წლიდან მძიმე დრო დაუდგა ქართულ ეკლესიას: ხელისუფლებამ ჩაიკრძალა ეკლესია-მონასტრებიდან ვერცხლისა და ოქროს საცდების, ბარძიმ-ფეშხუძების, ჯვრების გამოტანასა და გაყიდვას. ამისათვის შექმნილ გარკვეულ საკანონმდებლო ბაზაზე. 1923 წლის 23 ნოემბერს (გიორგობას) საქართველოს რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭომ მიიღო დადგენილება საეკლესიო განმეულობის გამოყენების შესახებ, სადაც მითითებული იყო: „1. დასურული ეკლესიების მთელი საეკლესიო ქონება არის ადგილობრივი ადმინისტრაციული კომიტეტების განკარგულებაში; 2. ამ ქონების ის საეკლესიო განმეულობა, რომელსაც ისტორიული მნიშვნელობა აქვთ, დაცული იქნას სახალხო განათლების სამსახურში დაწესებულებათათვის გადასაცემად“.

### 70-წლიანი უსაქმიანო შემდგომი ვიდეო-საინფორმაციო მედიის

1995  
1996

საქართველოს შიდა საზოგადოებასთან დასაკავშირებელი საინფორმაციო მედიის განვითარების პრობლემა. ამ საკითხთან დაკავშირებით დაინფო საინფორმაციო მედიის განვითარების პრობლემა, რაც დღემდე პრაქტიკულია...

### საინფორმაციო მედიის განვითარების პრობლემა

ერთ-ერთი უდიდესი სიწმიდე, რომელსაც წარსულში განსაკუთრებული გავლენა ჰქონდა ქართველ ხალხზე, არის ამჟამად თბილისის ხელისუფლების მხრიდან დაცული „საინფორმაციო მედიის განვითარების პრობლემა“ მაცხოვრის თავისი კარგი. ძველი წყაროებიდან და გადმოცემებიდან ცნობილია, რომ ივანე ისახველთაოდ ცნობილი ხელთუქმნელი ხატი, რომელიც იესო ქრისტემ სახეზე მიდებით გამოასახა ტილოს საჭერზე და გაუგზავნა ედესის მუვე აკაკოზის.

ეს არის ჩვენი ქვეყნისთვის უდიდესი მადლის მომხიბვლებელი სიწმიდე,

ამიტომაც მის წინაშე მუდმივად უნდა მიმდინარეობდეს ლოცვა. სამწუხაროდ, უკვე რამდენიმე ათეული წელია მას წირვა-ლოცვის მადლი არ მოჰყენია... ჩვენთან შემოდის მორწმუნეთა მრავალი თხოვნა, სადაც ისინი გამოთქვამენ დიდ სურვილს მისი ტაძარში გადასვენების თაობაზე.

დღეს, როდესაც უჭირს საქართველოს, როგორც სულიერად, ისე მატერიალურად, განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ასეთ სიწმიდეებს. აღსანიშნავია, რომ რუსეთში აქტიურად უბრუნდება ეკლესიას ცნობილი ხატები და ნივთები.

გთხოვთ, თუ შესაძლებელია, გასცეთ ბრძანება „ანხისხატის ხელითუქმნელი ხატის“ საწარმოების გადმოცემის შესახებ. იგი, წმ. ნინოს ჯვართან და სხვა სიწმიდეებთან ერთად, სათანადოდ იქნება დაცული ტაძარში და მის წინაშე აღველინება ლოცვები ჩვენი ქვეყნის მშვიდობისა და კეთილდღეობისათვის.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II

**როდმან მიმართვა განამ "მადლი" დიად გამომეხდა და სხელები მხრადან შასხრად დარბა, მამლა მიხვდით, რომ პატრიარქისა და მრევლის თხოვნა არ დაჰმყოფილა. თუ რატომ არ დაჰმგონა სხელები მამლას თანხის კომპილი ხატი. მადლი გამომხდა...**

## **1999 წლის სექტემბერი-ნოემბერი**

ქართველმა ერმა, მიუხედავად ქვეყანაში არსებული რთული ვითარებისა, მართლაც გულწრფელად დაიცვა წინაპრებისგან დღევანდლამდე ტანჯვით მოტანილი სიწმინდეები. შეუვარდნაძე-გუროვის ხელით მკრეხელური მცდელობა საქართველოდან საზღვარგარეთ სიწმინდეების გატანისა, უფლის შეწევნით არ განხორციელდა.

## **2001 კვლავან გაემთდა მოძვრებისა და მრევლის ერთობლივი მიმართვა მთავრობისადმი**

ერთ დროს ძალით წაღებული საეკლესიო ქონება სჯობს, ნებით დაგუბრუნოთ მის ერთადერთ ზატრონს, ეკლესიას, რომელსაც თვით უფალი ჰპირდება, რომ ვერ დაძლევენ ბჭენი ჯოჯოხეთისასი.

მოგმართავთ თხოვნით, გაითვალისწინოთ ეკლესიის მოძღვრებისა და მრევლის თხოვნა. მიიღოთ სამართლიანი გადაწყვეტილება — მაცხოვრის ხელითუქმნელი ხატი დაუბრუნდეს თავის კუთვნილ ადგილს. ჩვენ კი, ჩვენი მხრივ, უზრუნველყოფთ მის ხელშეუხებლობას. **2001 წ. 29 აპრილი, ანჩისხატო**

**„მთავრობა, რომელიც ვის განსაცდელი გასწავლის სულიერად ხატი აჩ უკუნეანს, აუხაჯოთა და საგანგალოს დაუკუნეანს!“**

განთავსდა 2001 წელს ხაზი ქაღალდის პრეზერვაციის, მარჯვნივ მდებარე ნაწილში დიდი ზომის უძველესი იხარისხის მინერალი, რომელიც მათ ღვთისმშობლის ხატს წარმოადგენს.

**2002** სახელმწიფოსა და მკვლევარების მიერ კონსტიტუციური შეთანხმება, რომელიც თანახმაა მკვლევარებთან და მკვლევარებთან კომპლექსური მუშაობის შესახებ...



2001 წ. მონღოლეთის არქივისთვის სახელმწიფოებრივი მუშაობა.

**2003** კონსტიტუციური შეთანხმების უძველესი, არქივისთვის, მოქმედება და მკვლევარებთან მუშაობის შესახებ შეთანხმება, მარჯვნივ მდებარე...

მრევლმა სახელმწიფო მუზეუმის დირექციას აწინასწარმეტყველებს მათთვის მოთხოვნით ვიდრე ერთი მიმართვა ახლავს. აწინასწარმეტყველებს ტაძრის წინამძღვრის, დეკანოზ რევაზ ტომარაძის ლოცვა-კურთხევით მორწმუნეებმა მუზეუმისკენ გეზი ნაშუადღევს აიღეს.

დეკანოზი რევაზ ტომარაძე: „როგორ შეიძლება ხატის პატივითადაც იქონიან? ხმა ღვთისა - ხმა ერისა, ხომ გავიგონებთ? უნდა შევიძინოთ ერის ხმა და დავიმორჩილოთ. ამბობენ, აწინასწარმეტყველებს ვერ დაიცავთო. ხატი თავის თავს ევედრება დაცვას. მრევლში არის ხალხი, რომელიც მის დაცვას ფინანსურადაც უზრუნველყოფს. მოტივად მთავრად, სეკულური მუზეუმი რომ აიგება, იქიდან ვისაც უნდათ, იმას გადასცემთ, რაც მხოლოდ დროის გაყვანის პოლიტიკად გვეყვება.“ „24 სექტემბერი“, 25.08.2003

**ინი და ანი  
ანს და ლონი  
ანს და იურიანთ  
ანსისისისითი  
სისისი  
უსისისისი**

**თუ ხელს ან მოგზავნიან!**

„ხლოთ გეგევი თქვენ:  
უკეთესი არა აღემატება  
სამართლს თქვენი უფროსის  
მეგობრობა და ფარისევლთა,  
ვერ შექედეთ სსუვეველსა  
ცათასა“ (მათე: 5.20).



პროექტი გათვალისწინებული იქნება გენერალ-სარდალ რევიანის დასახლება და უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მიზნით. პროექტის დასრულებას მრავალი საკითხი თავს დასვა.

ისტორიის ნუ დავამახინჯებთ, უფალმა აწინასწარმეტყველებს ტაძარში იხარისხის ხატის დანერგვას და დღეს ერთი სწორედ უფლისავე შექმნით ამისვე ითხოვს. ერთეულები კი ამ ღვთისთვის სათნო საქმეს ვერ შეასრულებენ!

ნუკნაბი ბელაგა: «უკანასკნელ ეპის ზეკენი საწმენთების ტაძო კდეკ უფრო  
დედი დეკნა იქნება!.. ხატების ტაძოკ კი ნალთვ (ტადასახადს) ადელებს!»

**სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის დადგენილი ხელშეკრულებით გახსნილია მრავალი  
და მუხეუმი მყოფ სინაინდოთა ნინაშე ლონის მსხვერპლთა რინხმის გაიზარდა.  
მუხეუმის დირაქმისაჲს არ დააშინა და მღონეველებზე გადისახადი დაანება.**

“კეთილი ინებონ, მობრძანდნენ, გადაიხადონ საფასური და ილოცონ.”  
- ხმაჲმალა აცხადებს მასმედიის საშუალებით მუხეუმის დირექცია.

როდესაც დაინახეს, რომ თავისი სიწმინდეების თავყანისმცემელი  
ხალხი მათგან დადგენილ საფასურს არ შეუშინდა და ლოცვის მსურველი  
(მათ შორის სტუდენტი-ახალგაზრდობა) იმდენად ბევრი აღმოჩნდა,  
რომ პრაქტიკულად ე. წ. მუხეუმი ფუნქციას კარგავდა, შეეშინდათ და...

ჰ წლის შემდგომ, სახელმწიფო მუხეუმმა სიტყვა გატეხა - მრევლი  
გარეთ გამოაგდო და წმინდა ხატებთან ლოცვა აუკრძალა; -  
ხატებბრძოლებმა თავისი სახე ვერ დამალეს. მართლმადიდებლობის  
ზეიმზე მოძღვარი და მრევლი სახელმწიფო მუხეუმიდან გამოორეკეს. მამა  
მიქაელმა პარაკლისი ქუჩაში გადაიხადა.

**საქართველის სახელმწიფო მუხეუმის საგანმანათლებლო საბჭომ 2003 წლის  
23 დეკემბერს ახალი მუხეუმის დარბაზის გახსნის  
შედეგად**

„კატეგორიულად აიკრძალოს მუხეუმის განყოფილებებში, საგანმანათლებლო  
საგანმანათლებლო დარბაზში, ნებისმიერი თვითნებური აქციის ჩატარება, მათ  
შორის, ლოცვებისა და „წარაკლისების“ მოწოდება.“

მუხეუმზე მომარტებული ზოლიციელებს დაეკალოთ ნებისმიერი  
წიროვნების (ან ადამიანთა ჯგუფის) გამოყვანა საგანმანათლებლო დარბაზიდან, თუ  
ისინი არ დაემორჩილებიან სამცხე-ჯავახეთის საბჭოს ამ დადგენილებას.“

**აი, თის კიონ სი ნოლის უნიკალი  
კანონმდებლობის კიონ ნახანდულ ლოცვისა და  
წარაკლისის თვითნებობა და კანონი!**

**მუხეუმის დადგენილებამ მჭკვევე დააყენა  
სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის  
დადგენილი კონსტიტუციური შეთანხმება  
„სახელმწიფო ეკლესიის საკუთრებად ცნობს  
სახელმწიფო დაცვაში მყოფ საეკლესიო საგანმანათლებლო.“  
(მუხლი 8-1)**

**შიტი მუხეუმი, გოლო მუხეუმის! მის მუხეუმი!**

2004

საქართველოს პარტლანდრეაზი პარლამენტის პოპულარიზაცია და  
პრეზიდენტის კანონმდებლობით შემოქმედებული პარტიზაცია "ნიწიქრეაზი  
პრეზიუმე", რომელიც პირველი პირველი პირველი პირველი პირველი პირველი  
საქართველო დაგეგმავს.



პრეზენტაციის დასრულების ანონსაციის ცემრის  
წინამდებარე დეკლარაციის რეკონსტრუქციის (ტრანსკრიპტი)  
დალოცვა

პარტიზაცია "ნიწიქრეაზი პრეზიუმე"  
დალოცვა სწავლიერ საქართველო  
პარტიზაციის-პარტიზაციის ილია II.



საქართველოში 70 წლიანი  
საქართველოლოგიის თემის გულისცევილით  
შეესა ვაგის სამების ცემრის მომდებარი მამა  
მიქაელი (წულუკიძე)

„სიტყუათ შენთგან განმომართლდე და  
სიტყუათ შენთგან დაისაფო!“ (მათე 12,37)

პრეზენტაციის  
სიტყუით  
გამოვიდა იონე  
დვინის (ტუგუკის  
ცემრის  
მომდებარი  
მამა  
კონსტანტინე  
(კიორგაძე)



ანონსაციის უზოს შენობა.  
მრეველი ყურნლის გამოცემის შენობა.



პრეზენტაციის ბოლოს ეველამ ივალბა  
ანონსაციის ტროზარი და გამოთქვა სურვილი -  
შტეიტდე დადგენ სიწმიდეების სადრავოზე.

ახსანიწნავა, რომ გამოცემა "სიწმიდეები გვიწმობენ" ანონსაციის უზოს  
შენობაში იმ რთულ დროს შეიქმნა, როცა იგი ეკლესიისათვის გადაცემული არ  
იყო. დღეს, როცა შენობა მთავრობამ ცემარს დაუბრუნა მრეველი სასოებით  
ელოდება მოღვაწეობის გავრცელებას...



**სწავლასა პირის მოკლევადი და გრძელი, ვინაჲთაჲ შიდა თუ გარე  
წინააღმდეგობისა, მოხელ მოთხარათსა და პიჯარს 2 სთ-გა დაუშვავადი სიწმიდების  
განთხარათობაჲ გუგუშობისა ღმრთისა ალაგადან. უფლის სიწმიდისა გუგუშობით!**

„ნეტარ არიან მოსაენი და მადიდებელნი შენი და თაყუანისმცემელნი ძაქნობისა ხაქმ სამხელთ!“

**გა გრის თითხარათ და გა პირე ღმრთის გარე?**

„არა უღმრთოთ მოყვასა შენსა წამებთა ცრუთა“

საზოგადო ცოდვების (განსაკუთრებით ხატმებრძოლობის) წინააღმდეგ ბრძოლა თვითნებურობა კი არა, როგორც წმინდა მამები გვასწავლიან თითოეული მართლ-მადიდებელის მოვალეობაა! არცერთ დღეს არ შეიძლება წმინდა ხატები, როგორც ექსპონატები შეურაცხუფილნი იყვნენ. „სადაცა მე ვიყო, მუნცა მსახური ჩემი იყო“ (იოანე 12,26).



„ხოლო რომელი იქნს ჭეშმარიტებასა, მოვალს ნათლად, რამათა ცხად იყენს საქმენი მისნი, რამეთუ ღმრთისა მიერ ქმნულ არიან“ . (ოყაგ; 3.21).

„დალათუ ესენი ღმრთის, ქვანი ღვთაებდენუ“ . (ლუკ; 19.40).



**საქმეგან შეგან გაყოფილნი!**



# უკი ვის პატივს, რომელიმე პოპილარს სავსეუკი.

შეკვირდეთ?! ნათე ზეკი ლოცვა და ლოცხანობა - აქციები და მიტინგებია?!  
საინტერესოა, ანხისხატის დაბრუნების თხოვნა თვისებურთბა როდიდან განაა...

## ამთილ ნაქვეს ნოე უოვალთონის პეკაქონ ზოქოქი. ნაქოქით სვანით!

საქართველოს სხვადასხვა ცდაქებს დღეს მრეველის მიერ შენაწირი ანხისხატი ამშვენებს და მის წინაშე ათასობით მოქრწმუნე საქართველოს კეთილდღეობისათვის ლოცულობს. მრეველის ასეთმა მოქურნიობამ სამქუნაროდ წოგეერთში გადამეტებული შუღლი და შური აღძრა. სახელმწიფო ზოლიტიკის შექმრულეებლნი ეკლესიაშიც შეიმხნენ. სირცხვილი მათ, ვინც ამ რთულ ჟამს მრეველს და განსაკუთრებით ბაქშვეებს ცილს სწამებს და კეთილი საქმის კეთებაში ხელს უშლის. საშინელო ანხისხატო ძალითა შენითა მოაქციე მბრძოლნი შენნი.



„და რომელმან დაბრკოლოს ერთი მკირთა ამათგანი ზქდა მთარით მოქრწმუნეთაი, უქვითბეს არს მისა, აღმო-თუ-იკლდის წისქული ვითიო საქველი ქქესა და დაინქას იგი უფსქრულსა ზლუსასა“ (მათე 18,6).

ანხისხატი ის ხატი არ არის, რომელიც დიქნითა და ფარისეველთა ზოლიტიკით დაბრუნდება. ანდა ასეთი დაბრუნებით უფაღმა როგორ უნდა გადაარჩინოს საქართველო. ზირიქით, სწორედ დრო მოვიდა მის წინაშე დაერქვას ეველაფერს თავის სახელი: რა არის თვითნება და რა კიდევ დვთისნება? რა არის უფლის მორჩილება და რა კიდევ ბრძად მორჩილება და ზირმოთნება? რა არის ჭეშმარიტი კურთხევა და რა კიდევ სახელმწიფო ბრძანება. განა უფლის უფრო მეტად არ უნდა გვეშინოდეს ვიდრე ბოროტის? მეტადრე მამინ როდესაც ხატს — საშინელი ანხისხატი ჭქვია!



უფალო შეტვიწყალენ

# უხრწნელ ანჩისსაცს თაყვანი-ვსკეთ ივერიულნი!

დღეს, როდესაც ჩვენს მამულს და სარწმუნოებას აშკარა საფრთხე დაეპუქრა, ხალხმა კიდევ უფრო მეტი სასოება და მოშურნეობა გამოიჩინა სასწაულთმოქმედი სიწმიდეებისადმი, რომელთა უდიდესი მადლი და შეწყვენა საქართველოს სწორედ ახლა სჭირდება. 2004 წლის შობის მარნევის დასაწყისში შეიქმნა ანჩისსაცის საღივანიო ხატი, რომლითაც მრევლმა დაიწყო დედაქალაქის გარშემო შემოღობვა, ასევე მუხეუმში დატყევებული ხატების და მათი ისტორიების გავრცელება.



## ტულისხმა-ბყავ ეპი მოხელვისა შენისაჲ



მის რვეს ციხისას კუთხითი მარღმადიდებლობის ხეივანე საღივანიო ხატი წინახეივის ციხისში მებრძობდა... სამხუარლი - ხოლოთი მდიდროსისა ვახუშტისა ვამს საყოთრი სიყვები წინხითი თუ ურთოთი უნაშავეს, ათეოლო ხსილავს ყოველივის დილი უბა გვიხილავთარს კვიას. დივისხან ყოველივე მესაღებელი არს!



მრევლმა გადაწყვიტა არამარტო თბილისის, არამედ საქართველოს სხვადასხვა ქალაქების ცაბრებისთვისაც მიემდგნა ანჩისსაცის ასლები და ლოცვები. ღ მ ე რ თ მ ა შ ე უ წ ი რ ო თ.

# ნეტარ არს ერი იგი, რომელმან იცის გლობადა შენი

2005

25 თებერვალს, ივერიის ღვთისმშობლის ხატის ხსენების დღეს ქუთათელ-განათელი მიტროპოლიტი კალისტრატეს ლოცვა-კურთხევით ქუთაისის თითქმის ყველა ცაძრის მოძღვარმა და მრევლმა სლიტანიო ანჩისხატი ქალაქის გარშემო დიდი ზატცივით შემოაჯარა.



« შიქიდობა ცათა ზედა და დიდება ძალათა შინა! »



# არა არს ღმერთი მკუდართაჲ, არამედ ცხოველთაჲ

„ლოცანიობით და ტალობით, აქებდით და აღიდებდით ყოველი სული და ყოველი დაბადებულნი, ყოვლისა სიფლისა მხსნელსა და მფარველსა საშინელსა ანჩისხაგსა.“



„რამეთუ რომელნი სულითა ღმრთისაჲთა ვლენან, ესენი არიან ძენი ღმრთისანი“ (რომ. 8,14)



რუსთავიდან თბილისში -  
სამების ტაძარში ათასამდე ფუნით  
შომავალი მართლმადიდებელი  
ასიათას მოწამეთა მოწვევების  
ადგილას შეტყენის ხედზე -  
სალიტანიო ანჩისხაგით.

ბირო ღუთსათ, შენს  
ხეკთურ ფრთებქკუშ  
სიყვარულით შეტყარიბე და  
დატვიფარე შეიღნი შენნი



# ანჩისნატო დაიკევ და დათარე სჟართუკლო

ამბა ალაგურდელი მიტროპოლიტი დაგითის ღოგვა-კურთხევით  
მრევლმა სალიტანიო ხატით ამჯერად თელავი მოილოცა.



ქრისტე ღმერთო, რომელი გესვდეს შენ, არა ხადა დაფარეს



უფლის ძართლად პადიდებლებს კერავინ შეახერებს... სანთელ-საქუკელი გზას აზ დაკარტეს

# ანჩისსაჲსი ეჲჲა ლიტანიოჲით იჲ ტჲაჲჲჲი უნღჲ ღჲაჲჲჲუნოს, სღღჲს იჲი ჲოლოს ჲჲჲანღღღოღღ



„როტა ერი მუწეუმიდან ანჩისსაჲსს  
ღაიბრუნებს, აწყურის ღვთისმშობლის  
ხატი გამოხნდება და ივერიის  
ღვთისმშობლის ხატი ჩამობრძანდება,  
მაშინ გაბრწყინდება საქართველო“

გაბრიელ ბერი

მაჲა გაბრიელის სულიერ შვილს,  
დედა ჲარასკევას, რომელიღ თავისი  
საეგარელი მოძღვრის საფლავს  
დღესღ ერთგულად უგლის, ვთხოვეთ,  
განუძარტა მაჲა გაბრიელის ის  
სიტყუები, რომელიღ ანჩისსაჲსის  
ღაბრუნებას ეხებოღ.

სამთავროს დეღათა მონასტრის მონასტონი დეღა ჲარასკევას:

მაჲა გაბრიელი ამბობღ, რომ ჩვენი ბოლო ჲამის ადამიანები ვართ და  
გაღგვარჩენს მხოლოდ ღვთისა და მოუგასის სიუგარულიო. მაჲა გაბრიელი  
ანჩისსაჲსის ღაბრუნებას და ივერიის ღვთისმშობლის ჩამობრძანებას საქართველოს  
გაღარჩენს უგვემირებღ და ამბობღ: — თუ არა ამ ორი უდიღესი სიწმიღის  
მობრძანება, საქართველო რამ უნღა გაღარჩინოს, ივერია როგორღ უნღა  
გაბრწყინდესო? მაჲა გაბრიელის ნათქვამში სიტყუა — „ღაბრუნება“ თვითონვე  
მიგვანიშნებს, რომ ანჩისსაჲსი იმ ტაღარში უნღა ღაბრძანდეს, საიღანაღ იგი ბოლოს  
გამაბრძანეს. უწინღებურღ, ანჩისსაღობა ქართველმა ერმა ამ ხაღთან ერთად თავის  
სახელობის ტაღარში რომ უნღა იღღესსწაულოს — მარტოვი ჲეწმარიტებაა. ჩვენი  
უამრავი ეკლესია სწორედ იმიტომ გვაქვს, რომ ხაღები იქ ბრძანდებოდეს და იქ  
ვლოცულობდეთ. ხაღნის დასაბეგად უგხო სწავლებებს იგონებენ, ისე რომ  
ყოფილიყო საჭირო, როგორღ მთ უნღათ, მაცხოვარი მუწეუმიებს დაღარსებღ და  
იქ ლოცვას გვაქაღაგებღ. ხაღის სახლი ეკლესიაა, იქ, საღაღ მას სათანადო ჲატივის  
მიაგებენ. ის ცოცხალი არსება და მისი დატყუებება უოღად დაუშვებელია.

ჩვენმა ერმა უნღა გაითავისოს, რამხელა სიწმინღების ჲაღრონისა და მისი  
შეურაღსეოფის უფლება არაგის მისცეს. ღვთის საქმე უბრძოლველად არ  
აღრუღდება, ამიტომღც ლოცვის მაღლით უნღა გავერთიანდეთ, გაგმიღრდეთ და ეს  
უდიღესი სიწმიღე ლიტანიოზით გაღგაბრძანოთ ანჩისსაჲსის ტაღარში. ჩვენი  
გაღარჩენა უფლის ხაღისა და სიწმინღების ჲატივის აღღგონით უნღა დაიწყოს, მაჲა  
გაბრიელის სიტყუებიღ ამის დასტურია: „სანამ ერი მუწეუმიდან ანჩის ხაღს არ  
ღაიბრუნებს, აწყურის ღვთისმშობლის ხატი არ გამოხნდება და ივერიის  
ღვთისმშობლის ხატი არ ჩამობრძანდება, ივერია არ გაბრწყინდება.“

ბატონო პრეზიდიუმო,

მოგახსენებთ, რომ საქართველოს მართლმადიდებელი მრევლისა და სტუდენტ-სახელმწიფოს სახელით მრავალჯერ მოგმართეთ წერილობითი თხოვნით სოციალისტური ანხისხატის მუხეუმიდან მისსაკე სახელმწიფოს ეკლესიასა და დაბრუნებისა და სიწმინდეებისათვის ეკლესიური ზატვისა აღდგენის შესახებ.

წინა ხელისუფლების მსგავსად ანალოგიური მეორდება დღესაც: მხოლოდ გაუთავებელი დამამედებელი საბურები, წერილებზე ზასუნი კი დღემდე გუგუქელი რჩება. საწყენია, რომ წინა ორი წერილი ათასობით ხელმოწერასთან ერთად, რომელიც გამოგვიჩვენებთ თქვენ როგორც ანალოგიურად, ასევე მის შემდეგაც, უფურადღებოდ დარჩა. აღსანიშნავია ისიც რომ ბოლო, დეკემბრის წერილი, რომლის ნომერია № 19911, თქვენი ადმინისტრაციის თანამშრომლის ქალბატონი მერი ლომიას მიერ გადაგზავნილი იქნა კულტურის მინისტრის მოადგილესთან, ბატონ ნიკა ვაჩიშვილთან რომელიც ზირად შეხვედრებზე და საინფორმაციო საშუალებებიდან მრევლს სიტყვიერად დაგვიზიარდა, რომ სათანადო ზირობების შექმნის შემთხვევაში, უშუალოდ თქვენი თანხმობით, სოციალისტური ხატი დაბრუნდება ანხისხატის ტრადიციას. ჩვენი უდიდესი თხოვნაა, რომ ეს დაბრუნება დაფიქსირდეს წერილობით, შემდეგი საკითხების გათვალისწინებით:

1) თუ მრევლი შექმნის ხატის უსაფრთხოებისათვის აუცილებელ ზირობებს ანხისხატის ტრადიციის, სახელმწიფო დაუფრთხილებელიც დაგვიბრუნებს მაცხოვრის სოციალისტურ ხატს. სიწმინდეებისათვის თავგანსაცემელ და ამ საკითხისათვის თავდადებულ ათასობით დამიანს გვსურს კიდევ ერთხელ გავუსვათ ხატი ფაქტს, რომ ხატის შექმნისათვის ეკლესიასთან მზად ვართ.

2) დაბრუნებთ თუ არა ეკლესიას თავის კუთვნილ ქანებს ეოფილ სასულიერო სემინარიის შენობაში (კლანდელ სახელმწიფო მუხეუმიში), რათა მართლმადიდებელმა მრევლმა შეძლოს იქ არსებული ეკლესია ხატის მოლოცვა და ზარაკლისების ჩატარება, რაც იოლად შესაძლებელია თუ ამას თქვენ მოინდომებთ და სახელმწიფოს სათანადო მესვეურებს აღსრულებინებთ.

და რადგანაც ანხისხატისათვის შენობის დაბრუნებით ისტორიული სამართლიანობის აღდგენა დაგვიწიებთ, მაშინ მისი გარემოლება ჩვენი წმინდა მეფეთა მიერ შემკული ანხისხატისა და ხახულის ღვთისმშობლის ხატის შემწეობის გარეშე ეოფლად წარმოუდგენლად მიგვჩნია. თუ უმოკლეს დროში ზასუნის ნაცვლად ადგილი ექნება გაუთავებელ მომიჩეხებებსა და უამრავ შიდა თუ გარე დაბრკოლებების შექმნას, ათასობით ხელმოწერილი სტუდენტ სახელმწიფოსთან ერთად ჩათვლის, რომ 70 წლიანი ხატმებრძოლობა ძალაშია და მთავრობას ჩვენივე სიწმიდეების დაბრუნება არ სურს.

მიმართვას თან ახლავს ათასობით მხარდამჭერთა ხელმოწერა.



## ძრეკლი თავის საცრიაჩქს შუადტოდლობას სთხოვს

**სამაჩოვდროს სხადასხვა შაჩქის მაჩოდადიდადანი, სხადას-ანადაგაგრომათან ვითარ ქადასა და ლონას აჩ დაჩოშაჩაბი ნალოშაქნაქი ანჩინაუნიათონი თაქისსაქვ სხადადავად შაჩაჩიო სანასთის აჩომაქის აანოქაქიოქაქისა და დასაქის აჩოთიო აჩომაქის აჩაქაქიოქიოქისათონი, ვიდა იბი აჩაქაქიოქი, ჩისი დასაქაქიოქიოქაქი თაქელ აჩ აჩაქიოქიან, აჩაქაქიოქიან აჩაქი აჩაქი.**

თქვენო უწმიდესობავ,

მაცხოვრის ხელითუქმელი ხატისა და სიწმინდეების სახელით შეკრებილი სხვადასხვა ტადრის ძრეკლი ქრისტიანული მოკრძალებით თქვენს მამა-შვილურ უურადლებას კვლავაც ვითხოვთ. როგორც ბევრჯერ აღვვინიშნავს, წლების მანძილზე თქვენს თანადგომას ძრეკლი უთქმელადაც ყოველთვის გრძნობდა. გავხსენებთ, რომ 1996 წელს სწორედ მორწმუნეთა მრავალი თხოვნის შემდეგ მიმართეთ სახელმწიფოს ხელითუქმელი ანჩისხატის დაბრუნებასთან დაკავშირებით და აღნიშნეთ, რომ იგი „წმიდა ნინოს ჯვართან და სხვა სიწმიდეებთან ერთად სათანადოდ იქნება დაცული ტადრში და მის წინაშე აღველინება ლოცვები ჩვენი ქვეყნის მშვიდობისა და კეთილდღეობისათვის“.

თუ რატომ არ დაუბრუნა სახელმწიფომ ეკლესიას თავისი კუთვნილი ხატი მალე გამოჩნდა — 1999 წელს მთავრობის მხრიდან სიწმიდეების გაცანის აშკარა მცდელობაა. ისტორია მეტყველებს, რომ ამ საკითხებში ერის მხარდაჭერა ყოველთვის კურთხეული იყო, რაც მათი კეთილი საქმეებიდანაც ჩანს.

ამ მხლებულობის ჟამს ანჩისხატი თქვენი წინამძღვრობით ერმა და ბერმა ჩვენი სამშობლოს გადასარჩენად მოვიტოვეთ და ეველანი სწორედ უთელისა და ქვეყნის წინაშე ჩვენივე საქმით ვაკებთ ზასუსს!

ამოტომაც წელს მართლმადიდებლებმა ერთობით დაიწყეს სხვადასხვა ტადრებში ანჩისხატის ასლების ლიტანიობით შეწირვა და მისი დედაქალაქის გარშემო შემოტარება, ასევე მუხუყში დაცუევეებული სხვადასხვა ხატებისა და მათი ისტორიების გავრცელება. აღსანიშნავია ისიც, რომ სწორედ ასიათას მოწამეთა ხსენების დღეს გადმოგვცით ანჩისხატის ასლი და თქვენც ამ დღეს დაგვლოცეთ და გვაკურთხეთ. ეს ზროცესი სრულიად საქართველოს გადასწავდა და ანჩისხატით ლიტანიობა მართლმადიდებელთა წეიამად იქცა — თბილისის, ქუთაისის, თელავის, მცხეთის, რუსთავის მართლმადიდებელი ძრეკლი ამ ხატის მადლმა გააერთიანა, რომელთაც წინ ყოველთვის თქვენი კურთხეული სიტყვები მიუძღოდნა, რომ ანჩისხატისა და სიწმინდეების წინაშე მუდმივად უნდა მიმდინარეობდეს ლოცვა.

ყოველივე ამის შემდგომ ამ კეთილი საქმის მოშურნეთათვის ძალიან დამახნიველი და დამაბრკოლებელია თქვენი მოთხოვნის საწინააღმდეგო შინაარსის მქონე სტატეიის გამოქვეყნება ისეთი საზსუსისმკებლო გასუთის ფურცლებზე, როგორიც „საპატრიარქოს უწყებანია“ (№13.2005წ), სადაც ისე გამოქვეყნეთ, თითქოს არ ვიცოდით რას ვითხოვდით! ეს საშინელი შეურაცყოფა ეველამ იმ სასულიერო თუ საერო ზირისა ვინც ბოლო დროს მოხანწილებს ძილო

ამ დღეთსთვის სახნო საქმეში. ეს წერილი მამა რევანის წარსული წლების საქმიანობას რადიკალურად ეწინააღმდეგება, რასაც ტელევიზიასა თუ გაზეთებისთვის მის მიერ მიცემული ინტერვიუებიც ადასტურებენ. საეჭვოა ისიც, რომ მუხუშთან აქცია და მიტინგი, როგორც წერილშია ნახსენები, ნამდვილად არ მიმდინარეობს, ხოლო რაც ხდება სინამდვილეში ლოცვა, ლიტანიობა და ეკლესიებში ხატების შეწირვა ეს ნახსენები საერთოდ არ არის. სამაგვიროდ კარგად არის გაუგუდმართებული მრევლის მიერ ბოლო წლებში გაწეული ქველმოქმედება. მადლობა უთქვას, - სიკეთის საზღაურს აქ არც ველოდებით. სტატიაში მოყვანილი ფაქტები რომ წინასწარ დაგეგმილი სიცრუეა, ამას კორესპონდენტის ცილისმწამებლური კითხვებიც ააშკარავებს. ჩვენ მათ ვურჩევდით, რომ შეხდობა ითხოვან იმ სათაზობით ხატთა თაყვანისმცემელთა წინაშე, რომელნიც მათ მაგივრადაც იცავენ სიწმიდეებს, ისიც გვინდა იცოდნენ, რომ საზოგადო ცოდვებისათვის ბრძოლა თვითნებურობა კი არა, თითუელი ჩვენთაგანის მოვალეობაა.

ჟურნალის „სიწმიდეები გვიხმობენ“ პრეზენტაციანე მოწვეული თქვენც ბრძანდებოდით, ამ შეხვედრას კი მამა რევანთან ერთად მრავალი სასულიერო ზირი, ბავრაციონთა, თავდაზნაურთა და ღირსეულ მამულიშვილთა წარმომადგენლები დაესწრნენ, რომელთა თანადგომაც სწორედაც ამ საკითხისადმი ჟურნალის უკანა გვერდზეა ხელმოწერების სახით მითითებული. ეველას უგვირს, მამ რა განდა მიზეზი ეკლესიის წიაღში ამ ცრუ წერილის შექმნისა, რომლის უსამართლობამაც ბევრს თვალები აუხილა.

მამინ, როცა ჩვენს ბოლო წერილზე მთავრობამ კულტურის მინისტრის მოადგილის ნიკა ვაჩიშვილის ზირით ვასუხი გავცვ და სიტყვიერად შეგვიზრდა ზირობების შექმნის შემთხვევაში ანჩისხატის თავისისვე სახელობის ტაძარში დაბრუნებას, ბუნებრივია რომ ბოროტმა სწორედ ამ ეკლესიიდან მოინდომა ამ საკითხის წაქცევა ზრიმიტიული მეთოდით — თუ ანჩისხატის სამღვდლოებას ხატის დაბრუნებაზე უარს ვათქმევინებთ სამების ტაძრის არარსებული მუხუშის საბაბით — ერთი დაბრკოლდება. ასეთ შემთხვევაში უფრო მეტი შემართებით ხმამდლა ვაცხადებთ, რომ სახატის შესაქმნელად მზად ვართ არამარტო ანჩისხატის ტაძარში (ზირიღვთის ხატისათვის), არამედ სამების ტაძარშიც, თუკი მთავრობა ანჩისხატთან ერთად სხვა რომელიმე სიწმიდესაც გადმოვკვცემს. წმიდა სამების ტაძარში ანჩისხატის გადამბრძნების „იმედი“ იმას ჰგავს, მძიმე ავადმეთუი წყალს ითხოვდეს და სახვალიოდ ჰპირდებოდნენ.

თუ წმიდა მამები გვასწავლიან საზოგადო ცოდვის დროს სიხუმე დანაშაულიაო, ხატებბრძოლობაზე დიდი საზოგადო ცოდვა მართლმადიდებლობაში რაღა უნდა იყოს? თუ ეკუმენიზმის ცრუ სწავლებიდან გამოვდით და აქ კი სიწმინდეთმკრეხელობისა და სხვა უსჯულოების თანამონაწილენი დავრჩით, ნამდვილად მძიმე მდგომარეობაში აღმოვჩნდებით. და არაფერ თქვას, რომ ეს საკითხები მხოლოდ იერარქიის პრობლემაა, 2003 წლის წელს სტუდენტ-ახალგაზრდაობის მიერ სიწმიდეების დაცვა, 2003 წლის განმოსვლები კათოლიციზმის წინააღმდეგ, განა მრევლის უხუმ ჩარევად უნდა ჩათვალოს „საკლესიო საქმეში?“ ისიც არ უნდა დაგვაიწუდეს, რომ დიდი მამულიშვილი ექვთიმე თაყაიშვილი, სასულიერო ზირი არ იყო, მაგრამ განა იგი უფალმა კეთილი საქმეებისთვის დაიწუნა?

ზირმოთხოვნის და ბრძად მოძრაილების ჰრობლემჲ, რომელსაც თქვენს ქადაგებებში მრავალგზის შეხებინართ, სამწუხაროდ ჩვენს ეკლესიაში კვლავაც დგას. თუ მოძღვრის და მრევლის წრთული ურთიერთობა ბოროტჲმ იმ იარაღად უნდა აქციოს, რომ სწორედ გადაძწვეტ მოძინტში მრევლს „სინტრუში მოძრაილჲბ“ მოთხოვოს, მჲშინ სიბრძავეს გაუმარჯუნია, ხრამისკენ ჩვენივე ნებით მიჰვერეკებით და საკვირველიცაა ასეთი საქმეებით რაღა სიკეთეს ველოდებით. ვისაც ჰკონია რომ ანხისხატის ადგილსამოთფელის შეცვლა შეუძლია ჰიროვნულად გადაწვეიტოს შევასინებთ, რომ ანხისხატის, სეეტიცხოვლის, გელათის ტაძრები და ისეთი სიწმიდეები, როგორც უფლის კვართი და მისი ნელითუქმელი ხატია, სრულიად საქართველოს კუთვნილებჲა და ამ დვთისთვის სათნო საქმეს ვერანაირი ბოროტის მანქანებით ვერ შეაჩერებენ. თავის დროზე უფალჲს აქ ინება თავის ხატის დაბრძანება და დღეს სწორედ უფლისსვე შეწევნით ერთი ანხისხატის თავისსავე სახელდებულ ტაძარში დაბრუნებას ითხოვს და თუ ეს ვინმეს არ მოსწონს მისი ნება...

როდესაც თანახმანი ვართ სიწმიდეები მუხუჲში ულოცველად დავტოვოთ, სწორედ მჲშინ უხნდება ბოროტს მათი გატანის და მათით ვაჭრობის სურვილი. უმრავი წმიდა მამების კანონები და შესვენებებიც ხომ ამასვე ადასტურებენ, რომ არ შეიძლება სიწმიდეების სხვა მიზნით გამოყენება. ამიტომაც უმორილესად ვითხოვთ უწმიდესო, დღეიდან ნულარ დავტოვებთ ჩვენს სიწმიდეებს უნატოდ, სანამ მათ წინაშე ლოცვა არ აღდგება. და თუ ხატებს საქართველო ჯერ არ დაუტოვებიათ და ვინმე გუროვს ამხელა ჰრეტენიები აქვს ვალებთან დაკავშირებით, სიწმიდეების გატანის შემდგომ უკან დაბრუნებაზე ადვილი წარმოსადგენია რა უღტიმატუმები შეიძლება წაუყენონ ისეთ ხელოვნურად გადატაკებულს და ვალებში მყოფ სახელმწიფოს, როგორც საქართველოა. ხოლო თუ განსაცდელის ჟამს ჰეშმარიტება ვუარევათ და სიძართლისათვის მებრძოლთ თვითნებურები ვუწოდეთ, მჲშინ გამოდის, რომ — დღესაც მოძრაილება უნდა დავარქვათ და დვთის ერთგულებას კი ურჩობა. რაც ღმერთჲს ნუ ქნას!

თქვენო უწმიდესობაჲ, ის მორწმუნეები რომელთა ვედრებაც გაითვალისწინეთ ათი წლის წინ და სახელმწიფოსგან ითხოვეთ ანხისხატის ტუვეობიდან განთავისუფლება, ის მორწმუნეები რომლებმაც რთულ ჟამს მიუხედავად შიდა თუ გარე ზეწოლისა შეძლებისდაგვარად შეასრულეს თქვენი ჰეშმარიტი გურთხევა, რომ სიწმიდეების წინაშე მუდმივად წარმართულიყო ლოცვა — დღეს, სწორედ ის მორწმუნეები სტუდენტ-ანსლგაზრდობასთან ერთად ერისათვის გადაძწვეტ ამ ისტორიულ მოძინტში მოგმართავთ თქვენ, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, რომ კვლავაც შეეწიოთ ამ დვთისთვის სათნო საქმეს და გვიშუამდგომლოთ, რომ განვანორციელოთ სახატის ჰროექტი და ეს უდიდესი სიწმიდე მართლმადიდებლობის სამართლიანად დაგუბრუნოთ თავისსავე სახელდებულ მსცოვან ანხისხატის ტაძარს, რათა მისი მადლითა და შეწევნით კვლავაც ჰეშმარიტად ვიყოთ ერთ სამწესო და ერთ მწეჲს.

წერილს თან ახლავს ათიათათასამდე სხვადასხვა ეკლესიის მრევლის და სტუდენტ-ანსლგაზრდობის ხელმოწერა.

# კომს-აზსუჩის ღვთისმშობლის ხატის ისტორია

2003 წელს საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაში ჩამოაბრძანეს ეოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატი „ზორტ-არტური“. იგი იმ ხატის ასლია, რომელიც ასი წლის წინ შეიქმნა. ხატის ისტორია ასეთია: ერთხელ, ღმერთი მუხღვაური თეოდორე უცნაურმა ხმამ გამოავლიდა. მან თავად ღვთისმშობელი დაინახა, რომელიც ანგელოზებით იყო გარშემორტყმული. მათ სთავაზუმი მთავარანგელოზი მიქაელი და გაბრიელი ედგათ. იგი მუხღვაურს უცქერდა და, ამავე დროს, ზურვით ზღვის უურისკენ იდგა. მას ხელში დიდი ტილო ეკავა, რომელზეც მაცხოვრის ხელთუქმნილი ხატი იყო გამოასხული. შორიდან ხისლში მოჩანდა ზღვის სანაპიროზე გაშენებული ქალაქი, რომელიც ცეცხლის ალში იყო გასვეული. მუხღვაური მიხვდა, რომ ღვთისმშობელი სწორედ მას უუერებდა. მის თავზე ღრუბლებში ანგელოზების ცისარტყელების გვირგვინი ეუერათ. გვირგვინის თავზე ჯვარი იყო გამოასხული. ამ ეოვლიანს წყვილი კი თავად უფალი საბათოი, უარწყინავლესი ნათლია გარეოვლელი და გაისმოდს სიტყუები: „და ეუაენ თქვენ ერთ მწუქის და ერთ სამწუქსო“. ღვთისმშობელი თავისი ფეხებით თელავდა გაშიშვლებულ და გადატყენილ ხმლებს.

ამ ხილვით თავზარდაცემული მუხღვაური ძლიერ შეცბუნდა, მაგრამ ღვთისმშობელმა გაამხევა და უთხრა: „შორეული ზღვის სანაპიროზე ქვეყანას დიდი ბრძოლა ელის. დაწერე ხატი, რომელზეც აღწერ ამ ხილვას და გატყენე იგი ზორტ-არტურში. თუკი ჩემი ხატი მოთავსდება ქალაქის კედელში, მართლმადიდებლები გაიმარჯუებენ“. შემდეგ არახეულებრივამ, დამბრძანებულმა სინათლემ მოიცვა ოთახი და ჩვენება გაქრა.

ამის შემდეგ მოხუცი მუხღვაური კიეე-ზეხორის მონასტერში მივიდა და ეველათყერი ბერებს უამბო. ეოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატი მართლაც შეიქმნა და „ზორტ-არტურის“ ღვთისმშობელი ეწოდა. 1980 წელს ხატმწერმა მიქელ ოსიპენკომ ნახა იგი ქალაქ ვირჯანში მოქმედ ერთადერთ ტაძარში და გადაწვიცა შეექმნა მისი ასლი. 2003 წელს, როდესაც უკვე ასი წელი გავიდა ეოვლადწმიდა ღვთისმშობლის გამოცხადების შემდეგ, ხატის ასლი დასრულდა. გადაწვა ეს ხატი რუსეთიდან ჩინეთში, ზორტ-არტურში გადაესვენებინათ, რათა აღსრულდეს ეოვლადწმიდა ღვთისმშობლის სურვილი, რომელიც რატომღაც ასი წლის მანძილზე ვერავინ შეასრულა. თბილისში ეს ხატი ღვთის განკებით ცემბირიდან მოასვენეს. კითხვასე თუ რა მიზნით ჩამოაბრძანეს ხატი მანცდამანც საქართველოში, მომლოცველებმა შენიშეს: „ეოვლადწმიდა ღვთისმშობელი დედა მობრძანდა თავის მამულში“. ამ ხატის ისტორია საქართველოს ტყუილად როდი დაუკავშირეს. გარდა იმისა, რომ საქართველო ღვთისმშობლის წილხვდამილია, მაცხოვრის ხელთუქმნილი ხატი - ჩვენი მხსნელი ახნისხატიც სომ აქ ბრძანდება და როგორც ღვთისმშობელი გატყენილი ხმლებით მიგვანიშნებს, მოწვენულ ჯამს მართლმადიდებლებისგან ბოროტის ძლევა იარაღით კი არა, სწორედ მაცხოვრის ხელთუქმნილი ხატის მეშვეობით უნდა მოხდეს. ერთობით ვილოცოთ საქართველოს გადარჩენისათვის.

**ზორტ-არტურის ხატის მადლი ფარავდეს ეოველ მართლმადიდებელს.**

სარედაქციო კოლეჯი: ზ.ნაწობაშვილი, ი.ნოზაძე, ი.სიორდია, ნ.ხაქირაშვილი, თ.ბარათაშვილი; კომპ. გრაფიკა: ი.მარტაშვილი; კორექტურა: ე.ბედენაშვილი, ნ.მჭედლიშვილი, ე.გოვაშვილი, ს.ბეჟანიშვილი; ფოტო კორესპონდენტი: ნ.მათიონიშვილი. თბილისი. 2005 წელი.



# ვერტეპით ანჩისხათის ეკლესიის წიგნი

(დაეკეთა მანძივების ვითარების შესახებ)

დაურეკნავლივ დაკანკანისა და უნაბიოვ ვეოვ

სიგინდოთათვის ეკლესიური პატივის აღფანის მოთხოვნა



დგობის ხაზით ნების სეკონსეკნით ვიდრესეკნებით:

მოცა რბი ძეხეძილან  
ანჩისხაც ღობიძეხეძილან  
ანეხობს ღვთისძმობლის  
საეცე ვამბინლერბა და  
თეგობს ღვთისძმობლის  
საეცე ჩამბინლერბა.  
მაშინ ვამბინლერბა  
სეკამბილეთ.  
ვაბიოვლ ბეობი

თავ: ხეჭოლი  
გეგბ ბამბინი  
+ ღვთის ვეოვ  
ანჩისხათი

ვერე  
გეგბ ბამბინი  
ანეხობს  
+ თავ: ვეო  
ანეხობს

ანჩისხათი აბის ჩეგნი  
ქეგენისთეგის ყლილენი  
ძალლის ძმობიფეძელი  
სინძილ.  
ამილთმაც მის წინამე  
ძეღბიფელ ყნდა  
ძიძილნაბოგობლეს ღვთისგა.  
ვეგე სეკამბილეს მოთხოვნა

თეგინანდლეგ სეგლეგ. სეგბ  
+ ღვთის ვეოვ  
+ ღვთის ვეოვ  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

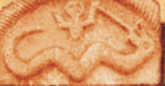
ანჩისხათი  
თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

ანჩისხათი  
თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო



თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო  
+ თავ: ვეო

